

Opinió

Reparació a Subirachs

20/04/14 02:00 - J.M. SOLÉ I SABATÉ

Fa més d'una vintena d'anys que amb en Josep Maria Subirachs vaig fer una visita guiada per ell mateix a tot el conjunt escultural que elaborava a la Sagrada Família, la catedral dels pobres, amb què s'identificava amb cos i ànima. Em parlava amb entusiasme contagiós d'aquells blocs de pedra, uns rocs enormes, que inicialment amb unes màquines percussores i després amb altres instruments mecànics s'anirien reduint per donar-los el volum corresponent i posteriorment ell, ja sol i sense ajut de ningú, a cop d'escarpra, amb maça o martell i amb uns estris cada cop més precisos, petits i subtils, acabaria donant-los un esperit artístic en què representava i oferia ja a tothom del món la seva visió i interpretació dels més variats passatges per on creia que havia d'enriquir-se el conjunt de l'obra cristiana, segons l'havia concebut un genial Gaudí.

Recordo l'habitació que Josep Maria Subirachs tenia a la Sagrada Família, un petit i més que senzill i auster habitacle que només li servia per reposar, per refer-se del treball diari, d'hores de picar pedra i donar alè a uns pedrots inanimats que amb ell es convertien en representacions, en obres d'art. En acceptar l'encàrrec de completar amb escultures els camins iniciats i ideats per Gaudí, va posar com a condició viure dins del recinte de la Sagrada Família per amarar-se del món creatiu de Gaudí, a qui admirava d'allò més, i amb qui amb il·lusió d'infant volia unir la seva obra escultòrica.

Recordo com un dels dies més tristos de la meua vida, pel que fa al món de la creació i de l'art, el muntatge que es va fer per potenciar l'escarni i els insults artístics, algun d'ínfima categoria moral, en preparar amb un rètol tipus anunci un lloc a tocar de la Sagrada Família on tothom qui volgués podria cridar contra ell i la seva obra adduint que participava en l'adulteració de l'obra de l'arquitecte català universal. Un dels promotors, en Vicenç Altaió, de forma valenta que l'honra, ha explicat que simplement volien impulsar com una mena de *happening* per denunciar l'estranya barreja, que condemnaven, de l'obra primigènica i virginal de Gaudí amb elements aliens. Sí, la crítica sempre és útil i necessària en una societat lliure, però se'ls va escapar de les mans. I això, com tan bé ha explicat Francesc Fontbona, va ferir de mort, una mort de dolor profund, Subirachs, el va intimidar. Fent un símil, podrien dir que es va posar una copa de cristall de Bohèmia a mans d'un exaltat etílic ballant Modern Style.

Subirachs ha estat un dels artistes, no solament escultor, com de forma reductora ha dit algun ignorant indocumentat, més importants de la segona meitat del segle XX, reconegut arreu del món i compromès com pocs amb la cultura del país. Tenia, això, sí un defecte, no es va fer amb la *gauche divine* ni va seguir les modes d'esquerranisme estètic, no pas ètic i polític, de l'època. Com que era un home de família treballadora del Poble Nou sabia el pa que es gastava entre els "progres" d'aleshores i no els va riure mai les gràcies. Pels seus pares sabia quins eren els ancestres d'aquesta trepa. Franquistes vergonyants i burgesos llepaculs del règim, reconvertits en opositors a la dictadura si pel mig hi havia possibilitats de sexe lliure o whisky escocès.

Subirachs feia país, art i, també, família. No tenia temps per ser au de nit i llevar-se tard, per això no el van defensar, ni tan sols reconèixer, malgrat tenir obra com pocs i ser estimat i apreciat de forma plena pel poble, per la seva gent. Ara, encara que ja sigui tard, hem de recuperar Subirachs, pel seu talent, pel seu compromís cívic i pel que ell més apreciava de tot, la seva obra. Un patrimoni únic que serà reconegut malgrat el pas dels anys i segles, una obra àmplia i plural testimoni d'un artista excepcional.

Darrera actualització (Diumenge, 20 d'abril del 2014 02:00)

DESA LA NOTÍCIA A:

Desar-la al meu compte

Seguir la notícia

Des del [registre](#) pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.

Encara que sigui tard, hem de recuperar Subirachs, pel seu talent, el compromís cívic i per la seva obra

Josep Maria Solé Sabaté

Altres articles de l'autor

14/12/2014 **Sentit comú**

08/12/2014 **Metròpoli feble**

Més articles ...